

Stručný životopis JUDr. Vojen Güttler

Narodil se 19.8.1934. Své dětství strávil v Turnově, kde bydlel se svojí matkou. Jeho otec byl za druhé světové války v odboji, za komunismu byl několikrát vězněn za své politické názory a později pracoval i v Jáchymovských dolech. Po svém otci Vojen zdědil své morální hodnoty a smysl pro spravedlnost, kterou celý svůj život prosazoval.

V roce 1952 odmaturoval. Tehdejší vedení gymnázia v Jičíně ho, kvůli jeho politickým názorům, doporučilo na všechny vysoké školy, kam se hlásil, kromě Právnické fakulty UK. Aby si zlepšil kádrový posudek, doporučil mu jeho otec práci v Jáchymovských dolech, kde pracoval jako obyčejný dělník a po nějaké době začal vykonávat administrativní práci. Za rok se znovu hlásil na Právnickou fakultu, tentokrát úspěšně. V roce 1958 studium dokončil.

Po studiích nějakou dobu živil jako dělník, protože to vyžadoval režim před tím, než se mohl ucházet o místo u soudu. Poté začal pracovat jako podnikový právník. V roce 1960 byl přijat jako čekatel ke Krajskému soudu v Hradci Králové. V srpnu 1961 složil justiční zkoušku, a následně byl zvolen soudcem z povolání Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou. Pět let na to, v roce 1966, byl zvolen soudcem Krajského soudu v Ústí nad Labem.

V roce 1968 pomáhal spoluzakládat Klub angažovaných nestraníků (KAN), který sdružoval zájemce o politiku, kteří nechtěli být v komunistické straně. Po srpnu 1968 odešel do krátkodobé emigrace. Když se situace v Československu uklidnila, vrátil se zpět do Prahy. Kvůli své politické angažovanosti a emigraci do zahraničí byl nucen justici opustit.

Po odchodu z justice začal pracovat jako vedoucí právního oddělení podniku TOS Hostivař v Praze. Zaměřoval se na oblast pracovního práva (také v příslušných komisích na federálních ministerstvech všeobecného strojírenství a práce a sociálních věcí). Také publikoval v odborných a vědeckých časopisech, zejména v oblasti pracovního práva.

Po listopadu 1989 byl spoluzakladatelem Občanského fóra na svém pracovišti. Začátkem roku 1990 obnovoval televizní výzvu KAN a byl 1. předsedou jeho přípravného výboru.

V roce 1990 začal pracovat jako ředitel rehabilitačního odboru Ministerstva spravedlnosti a později jako právní poradce předsedkyně České národní rady. V lednu 1992 byl jmenován soudcem Ústavního soudu ČSFR a v červenci 1993, po vzniku samostatné České republiky, byl jmenován soudcem Ústavního soudu České republiky. Ústavním soudcem byl až do roku 2013. Ve funkci strávil 21 let, což je nejdéle v historii České republiky.

Zúčastnil se řady mezinárodních konferencí a setkání v oblasti základních lidských práv a svobod ve Španělsku, Holandsku, Francii, Rakousku, Polsku, Gruzii, Arménii, Uzbekistánu, Rusku, Estonsku, Lucembursku a Izraeli, kde vesměs i přednášel. Přednášel rovněž pro naše krajany v Německu, USA a v Kanadě. Je autorem odborných článků a statí, které publikoval doma a v USA.

Od 1.10.2013 pracuje pro Ústav státu a práva AV ČR dle dohody o pracovní činnosti na téma: Základní lidská práva a svobody v činnosti Ústavního soudu ČR - analytické studie.

Publikoval řadu článků, zejména v časopisu Právník. Je spoluautorem monografie Biometric Data and Its Specific Legal Protection (2020) a monografie Svoboda projevu – současné otázky nad jejím omezováním.

1. března 2023